

7.02.2013, czwartek, godz. 18 – „Spotkanie po latach” wieczór poetycki z Henrykiem Majcherkiem i Zdzisławem Prussem (w programie: nowa książka – stare i nowe wiersze – wspomnienia i anegdoty – wystawa przenośna).

Henryk Majcherek, ur. w 1934r. w Bydgoszczy, jest aktorem. Występował m.in. w teatrach Torunia, Bydgoszczy, Elbląga, Szczecina, Wrocławia, Krakowa. Pracę na scenie i przed kamerami uzupełniał zawsze pisaniem scenariuszy, felietonów, wierszy i wspomnień. Drugą jego pasją jest malarstwo. Miał kilkanaście wystaw (zbiorowych i indywidualnych). Obecnie mieszka w Krakowie.

(...) Poruszając się w realnym świecie – wśród ludzi i przedmiotów, reliktyw przeszłości i najnowszych trendów – autor nie tylko opisuje, ale przede wszystkim – pyta. Dlaczego i po co, gdzie i dokąd? Ta uparta dociekliwość wpływa na temperaturę tych wierszy, w których wyczuwa się stan podgorączkowy. Poeta do każdego tematu podchodzi nader emocjonalnie i z wielkim przejęciem – jakby od jednego, drobnego epizodu zależał sens całego dramatu – dramatu ludzkiej egzystencji na uniesienia i upadki rozpisanego.

Autor często buduje poetyckie fabuły. Posługując się stylistyką ballady i klimatami lirycznej przypowieści – teatralizuje swoje wiersze. Wtedy podmiot liryczny wychodzi poza wewnętrzny monolog, by dialogować ze światem i ludźmi. I są to rozmowy i spory istotne, penetrujące nie tylko ciemne i bolesne strony człowieczej egzystencji, ale także demaskujące blichtr i kiczowatość tego wszystkiego co niesie ze sobą nasza zadufana w sobie, rozkrzyczana, multimedialna cywilizacja. I choć wtedy wiersze Majcherka nie stronią od publicystycznych i często wręcz satyrycznych akcentów to jednak nie zatracają lirycznej tonacji, nie dają się uwieść tanim efektom i łatwym puentom. Ta relacja między światem wewnętrznym a zewnętrznym, to konfrontowanie tego co w poetyckiej duszy gra, z tym co w dookolnej trawie piszczy jest tej poezji cennym wyznacznikiem i oryginalnością. (...)

A to, że ta cała intelektualna materia i liryczna tkanka podawana jest językiem bogatym i urozmaiconą strofiką, zawsze adekwatną do niesionej treści – nadaje tym utworom dodatkowego waloru. (...)

Zdzisław Pruss

już wieczór
udźwiękowiony radiem
porysowany kredkami
telewizyjnych bajek
przyduszony ciężarem
informacji ze świata
szukam azylu
w namiocie nocy
tam czeka na mnie w snach
prawdziwie ludzkie życie

Henryk Majcherek

Zdzisław Pruss, ur. 1942 w Wiśniowie (pow. Konin), od 1954 mieszka w Bydgoszczy. Poeta, satyryk, publicysta, członek Stowarzyszenia Pisarzy Polskich związany z bydgoskim środowiskiem artystycznym (także jako twórca kabaretów literackich, konferansjer i autor dorocznych „Szopek Bydgoskich”). W latach 1960-1965 studiował filologię polską na UMK w Toruniu. Jako dziennikarz zatrudniony w Rozgłośni Bydgoskiej PR (1965-1991), a potem w redakcjach „Dziennika Wieczornego” i „Gazety Pomorskiej”. Autor 14 tomików wierszy. Pod redakcją Z. Prussa i przy jego współautorstwie powstały trzy obszerne tomy poświęcone kulturze bydgoskiej: Bydgoski Leksykon Teatralny (2000), Bydgoski Leksykon Operowy (2002) i Bydgoski Leksykon Muzyczny (2004).

„Wydaje się, że poetów, i to różnych, mamy w regionie pod dostatkiem. Mało jest natomiast indywidualności, które z trudnością można by pomieścić w jakiejś szufladzie. Takim właśnie zjawiskiem jest Zdzisław Pruss.”

Krzysztof Nowicki

„Jak na twórcę o potężnej wyobraźni dorobek edytorski Z. Prussa jest raczej skromny, by nie powiedzieć – minimalny. Poeta ten zastąpił bowiem ilość jakością – każdy jego wiersz to kolejny krok w estetycznie konsekwentnym kierunku i w stronę boleśnie wyznawanego egzystencjalizmu.”

Bożena Budzińska

„Nader rzadko zdarza się, by poeta od pierwszej swojej książki prezentował tak własny, indywidualny pod każdym niemal względem świat poetycki (...) Dla swojej odrębności znajduje własny język poetycki, łączący powagę w nazywaniu dramatów świata z humorem i żartem językowym.”

Janusz Kryszak

„W zalewie tomów poetyckich lat ostatnich nie odnajduję pamięcią dzieła równie konsekwentnie przemyślanego i zaplanowanego (...) Wspaniała wysokiej próby artystycznej i intelektualnej poezja.”

Wacław Lewandowski

„Pruss najlepiej czuje się na parterze świata, wśród rzeczy, które można polizać i obwąchać (...) Więc można Prussa nazwać poetą małego realizmu (...) Z wiadra odpadków niesionych do osiedlowego śmietnika potrafi on wydobyć wiedzę o ludziach.”

Wiesław Trzeciakowski

* * *

ktoś wyszedł

i nie wrócił

– – dramat

ktoś wszedł

i nie chce wyjść

-- tragedia

Zdzisław Pruss